

Neliniști de seară

Daniel Vișan-Dimitriu

Aud chemarea zilei când noaptea mă-mpresoară
Și strigătul luminii în visurile ei,
Neliniști mă inundă în fiecare seară
Când cerul licărește-n alaiuri de scânteii.

Parfumuri mă inundă, aromele dansează
În umbre ce se-nalță purtate înspre nori
Ascunși prin întuneric, împinși de câte-o rază
A lunii ce-i gonește departe, înspre zori.

Pe buze, murmurate, cuvintele-mi sunt șoapte
Ce urcă înspre ceruri cuprinse de fiori,
Amestecate-n forfot de aripi și de noapte
Cu larva primăverii din zborul de cocori.

Cuvintele acelea sunt ruga mea de seară,
Sunt gânduri ce se-nalță în șoaptele-cuvânt
Purtate înspre ceruri, cu vina-n primăvară,
Căci a venit prea plină de tine, pe Pământ.